

Aristocuların sonuncusu; Newtoncuların ilki...

8 Kasım 2021

Cavendish deneyi, Newton kültü ve Kepler Kuralı, konular bunlar.

Newton kültü

Newton'un maddeci dünya gr insan zihnini öyle esir almış ki, insanlar doğayı Newtonun ekim gücü ile görmeyi ęrenmiler ve doğayı Newtoncu zannediyorlar.

Bir de, Newton'un kitabını hiç okumadan, belki sadece girişteki birkaç felsefi tartışmayı okuyup; onu "gelmiş geçmiş en önemli bilimsel kitap" olarak tanıtan bilim adamları var. Nereden biliyorsun? Okudun mu? Hayır. Ama Newton kültü o kadar gcl ki, sadece inanmak yetiyor, kimsenin aklına soru sormak gelmiyor. Bu konuda konuşan herkes, Newton'un dehanın zirvesi olduğunu ve kitabının da yazılmış yazılacak en yüce bilim kitabı olduğunu

söyleyip duruyorlar. Bu kadar insan yanılmış olamaz, değil mi? Siz de aynı palavraları tekrarlıyorsunuz kimse de size yanıldığınızı söylemez.

Newton kültüne sorgulamadan inananlar iyi de yapıyorlar; ben sorguladım da ne oldu? Newton kazandı ve her zaman kazanacak.

İnsanlar Newton kültüne inanmışlar bir kere ve "Newton'un çekim gücü olmasa bütün uydular dünyaya düşerdi" diyorlar. Ve uydular düşmediğine göre Newton çekim gücü gerçektir ve vardır, diyorlar. Ne güzel dairesel bir mantık yürütme.

Newton'un ruhu

Ama, Newton'un çekim gücü zaman geçmeden güneşten dünyaya gelip dünyayı çekiyormuş ve bu "güç" o kadar akıllıymış ki dünyanın kütlelerini biliyormuş ve ona göre tam da dünyayı yörüngede tutacak gücü anında hiç zaman geçmeden hesaplayıp dünyaya yine hiç zaman geçmeden yolluyormuş ve bu saçmalık sadece Newton dedi diye doğada varmış... Newton'un müritleri için bunlar hiç sorun olmuyor.

Yani Newton'un çekim gücü denen doğa üstü, okült, şey gerçekten varmış.

Newton gücüne inanabilmek için Newton kültüründen olmak gerekir; Newton kültürünün de herhangi bir dinden farkı yoktur ve Newton'un müritleri, yani fizikçiler, Newton'un kutsal ruhunun bütün evreni kapladığına ve her şeyi hareket ettirdiğine inanırlar.

Bu gücün "Newton'un ruhu" olduğunu söyleyen de Hollandalı bilim

adamı Huygens'tir. Newton kendi ruhunun bütün evrene nüfuz ettiğini söylemiştir, gayet mütevazi bir şekilde ve Newton'un müritleri de bu durumu olduğu gibi sorgulamadan kabul etmişlerdir. Bu güç Newton şahsının ruhu olmasa bile skolastiklerin her olayı açıklamak için kullandıkları ruh kavramı ile aynıdır. Skolastikler gözlemlenen her olayı bir ruh ile açıklarlardı. "Uykunun sebebi uyku ruhudur," gibi. Okulcuların laf cambazlığı bunlar.

Müritler; inanır, sorgulamaz. Newton kültü bir tarikattır, bir dindir.

Newton okulculuğu

Newton kültürünün Aristo kültüründen bir farkı yoktur. İkisi de okulculuktur. Newton ile, Aristo okulculuğu bitmiş Newton okulculuğu başlamıştır. Newton Aristocuların sonuncusu Newtoncuların birincisidir.

Einstein ise Avrupa okulculuğunu ikiye bölmeyi başarmıştır. Einstein okulu ve Newton okulu birbirleri ile kavga halinde olmalarına rağmen ikisi de yaşamaya devam etmektedir çünkü ikisinin de eşit sayıda müritleri vardır.

Avrupa okulcuları, akademik okulcular, skolastikler, bin yıl Aristo'yu kutsallaştırıp Aristoya yorum üzerine yorum yazdılar sonunda kendileri de yazdıkları yorum okyanusunda boğuldular.

Newton'un sihirli astronomisi

Önce Galileo okulculuğa karşı çıktı, sonra Kepler. Ve en sonunda Newton. Newton büyük bir buluş yaptığını söyledi. Dünya tarihinde ilk defa bir formül

kullanarak gezegenlerin hareketlerini hesapladığını söyledi.

Newton'un çağdaşları için bu sihirden başka bir şey olamazdı. Bu hesaplarından dolayı Newton'u yarı tanrı seviyesine yüksettiler. Newton o zamana kadar astronomide yapılamayan bir şey yapıyordu, gezegenlerin yörüngelerini tablolar ile değil de bir formülle hesaplıyordu. Newton, bu hesapları kendi bulduğu ve bütün evrene nüfuz etmiş olan güç (force) denen yeni bir sebep ile hesapladığını söylüyordu.

Newtonun güç kavramını kullanarak hesapladığı yörüngeler iyi sonuçlar verdiğine göre, bu çekim gücü de gerçekten var olmalı, diye mantık yürüttü insanlar.

Ama bu güç okültmüş, ama mesafeleri zaman geçmeden kat ediyormuş ve bilinen bütün doğa yasalarına aykırıymış; bunlar kimsenin umurunda olmadı, ve müritleri Newtona inandılar çünkü Avrupa okulculuğu Aristo'dan yorulmuştu ve kendilerine yeni bir şeyh arıyorlardı.

Newton yeni bir şeyh arayan Avrupa okulcularına harika bir kitap hediye etmişti, sanki “alın bu kitabı Newton okulculuğunun kutsal kitabı yapın” demişti onlara. Gerçekten de Newton'un müritleri, Newton'u Avrupa okulculuğunun yeni şeyhi yaptılar ve Newton'un Doğal Felsefenin Matematiksel İlkeleri adlı kitabını da, Newton tarikatının kutsal metni yaptılar.

Her tarikatın bir dini ve bir tanrısı vardır. Bu tanrının her şeyin sebebi olduğuna inanılır; tanrı her şeyi yaratmıştır ve evrene nüfuz etmiştir. Newton tarikatının tanrısı Güç'tü, (Latincesi “*Vis*”); Newtoncular *Vis* tanrısına taparlar. Bu *Vis* her hareketin sebebidir, hareket tanrısıdır, Newton da hareket tanrısının peygamberidir. *Vis* Newton'un ruhudur. *Yahu, bu New-*

ton tarikatının dinden ne farkı var o zaman? Tanrı yerine *Vis* denen, doğa üstü olduğunu kendilerinin de kabul ettiği, bir evrensel sebebe inanıyorlar. Bu *Vis* denen bu dinî kavramı fiziğin temeline oturtmuşlar.

Toplumda para ne ise fizikte güç odur

Aslında, fizikte, güç kavramı; toplumda paranın gördüğü işlevi görür. Para, aynı kategoriden olmayan ve birbirleri ile mukayese edilemeyecek şeylerin herkes tarafından kabul edilmiş evrensel bir kriter (yani para) ile kıyaslanmasını sağlar. Aşk bile paraya çevrilebilir. Fizikçiler de gücü bu şekilde fiziğin evrensel birim dönüştürücüsü olarak tanımlamışlardır. Aslında çok zekice bir şey. Doğada güç yoktur, para diye bir şeyin olmadığı gibi, ama güç fiziğin ayrılmaz bir parçasıdır. Fizikte, güç birbirleri ile kıyaslanamayacak şeylerin birbirleri ile kıyaslanmasını sağlar. Mesela, Einstein'ın gravitasyon teorileri Newton gücünü reddeder. Newton gücünü reddeden bir teorinin fiziğin dışında kalması gerekir, ama hayır, fizikçiler, üniversal birim bükücü gücü kullanarak Einstein'ın Newton gücünü reddeden denklemlerini, Newtoncu denklemler yaparlar. Nasıl? Einstein orijinal denklemlerinde Newton'un güç sabiti G 'yi kullanmamıştır, Gücü reddeden bir teori neden gücün birimini kullanınsın; Einstein, Gauss'un sabiti denen, aslında Kepler'le ilişkilendirelen, K sabitini kullanmıştır. Bu sabit, G gibi dinamik bir sabit değildir, astronomik bir sabittir. Fakat fizikçiler, Einstein'ı Newton ile uyumlu yapmak için K 'yi kaldırıp yerine G 'yi koymuşlardır, böylece Newton gücünü reddeden Einstein, Newton tarikatının gücüne yenilmiştir ve denklemleri Newtonlaştırılmıştır.

Newton gücü bilinen bütün doğa yasalarına aykırıdır

Newton kendi tanımladığı bazı aksiyomları, evrensel doğa yasaları olarak insanlığa dayattı. *İlkeler*'inde tanımladığı o meşhur "hareket yasaları"nı Newton "yasa" olarak tanımlamamıştır; "aksiyom veya yasa" (Axioms, or the laws of motions) olarak tanımlamıştır; gayet kurnazca, müritlerinin bunların aksiyom olduklarını unutacaklarını ve doğa yasaları olarak kabul edeceklerini çok iyi bilerek. Newton; doğanın, Newton yasalarına uyduğuna insanları inandırmıştır. Büyük bir pazarlama başarısıdır bu.

Peki Newton'un bizi çekim gücü palavrası ile aldattığını söylemek Newton'a haksızlık olmaz mı? İşte, Newton, güç kavramını kullanarak yörüngeleri doğru olarak hesapladığını söylüyor. Newton, "evet, bu çekim gücünü buldum ve bununla yörüngeleri hesapladım ama bu güç nasıl oluyor da mesafeleri zaman geçmeden katediyor, onu bilemiyorum" diyor. Argümana bakın! Bu kadar kolaymış insanları kandırmak? Eğer bu güç mesafeleri zaman geçmeden katediyorsa, doğada yok demektir.

Ve Newton, kitabında açıkladığı gibi, müritlerine bir görev veriyor, "bu güce inanın ve bütün doğayı bu güçle tanımlayın ve açıklayın" diyor, "gördüğünüz her hareketi bu güçle ve bu gücün çeşitleri ile açıklayın" diyor. O zamandan beri, Newtonun müritleri bu görevi yerine getiriyorlar; her doğa olayını, a priori, bu güçle açıklıyorlar. Okulcu ya bunlar, hani saç telini milyonlara bölmeyi severler, gücün da milyonlarca çeşidini tanımlıyorlar.

Avrupa'da bin yıl hüküm sürmüş Aristocu okulcular, birden saf değiştirip Newtonu okulculuğun yeni şeyhi yaptılar ve buna da "bilimsel devrim" dediler, Aristo birden bire tukaka oldu. Bin sene Aristo'ya yorum yazmış okulcu doktorlar bir geceyarısı saf değiştirdiler ve Newtonun adamı

oldular.

Newton'un amacı bir dünya sistemi kurmaktır

“Bilimsel devrim” kavramı Newton’un okulculuk hiyerarşisinde yaptığı darbeyi gizlemek için uydurulmuştur, bilimsel devrim Avrupa’nın bilim düşmanı okulcu profesyonellerden kurtulup bilime ulaşması değildir; okulculuğun isim değiştirmesidir. Avrupa okulculuğu sadece isim değiştirmiştir, Aristoculuk, Newtonculuk olmuştur.

Aristo’nun kendi adına bir okul başlatmak gibi bir amacı yoktu; o zamanlar henüz okulculuk diye bir kurum yoktu. Okulculuğu icad eden İslam Araplarıdır. Avrupalılar okulculuk denen bu hiyerarşik örgütlenme biçimini Araplardan almışlardır.

Okulculuğun sabit tutulan bir kutsal metni vardır. Bu kutsal metin bütün bilginin kaynağı olarak tanımlanmıştır. Gerçek bilgi bu kutsal metinden yayılır. Okulculuğun ikinci olmazsa olmaz özelliği, bu kutsal metin etrafında hiyerarşik olarak örgütlenmiş ruhbanlar sınıfıdır. Günümüzde Newton okulculuğunun ve Newton tarikatının rahipleri akademik fizikçilerdir.

Aristo’nun okulculuk hedefi yoktu ama Newton’un en başından beri kendini bir okulun şeyhi yapma hedefi vardı.

Newtonun tek bir amacı vardı, kendi adına bir dünya sistemi kurup bu dünya sisteminin şeyhi olmak.

Newton bu hedefine ulaşmıştır ve Newton’u hedefine ulaştıran da Kepler’dir; Keplerin bulduğu ve Newton’un ondan çaldığı Kepler Kuralıdır.

Newton okulunu bu aldatmaca üzerine kurmuştur. Newton bir çekim gücü falan bulmamıştır, Newton kendi dünya sistemine birleştirici bir temel yasa ararken, bir astronomi ders kitabında Keplerin kuralına rastlamıştır ve onu çalıp kendinin yapmıştır.

Cavendish deneyi Newton gücünü ölçmemiştir

Cavendish deneyi Newton aldatmacasının ve Newton kültünün temel dayanaklarından biridir çünkü günümüzde kendilerine fizikçi diyen Newtonun müritleri Cavendish deneyinin yapılmasından bir asır sonra onu Newton çekim gücünün ilk ölçüldüğü deney olarak tanımlamışlardır.

Sahtekarlığa bakın. Bunlar kendilerine bilim adamı diyorlar, fizikçi diyorlar, ama aslında bunlar Newtoncu tarikatçılardır. Dünyanın ortalama yoğunluğunu ölçmek için yapılmış bir deneyi alıp Newton markası ile damgalıyorlar ve "Cavendish deneyini Newton gücünü ispatlamak için yapmıştır" diyorlar.

Cavendish deneyinin Newton çekim gücünü ölçmek için yapıldığı doğru değil, zaten hiç kimse; mesafeleri zaman geçmeden katettiği söylenen doğaüstü ve okült bir ruhu bir deneyle ölçemez.

Cavendish Newton gücünü varsaymıştır. Ama şöyle de düşünebiliriz. Cavendish deneyinde bu gücü varsayıyor ve bu gücü kullanarak dünyanın ortalama yoğunluğunu doğru olarak hesaplıyor, öyleyse, Newton gücü okült mokült değil gerçekten vardır.

İşler hiç de öyle değil. Zaten bu sebepten Cavendish deneyini aslına uygun olarak tekrarlamak istiyoruz. Cavendish gerçekten ne ölçmüştür?

Kepler Kuralı yoğunluğun tanımıdır

Cavendish deneyi dünyanın ortalama yoğunluğunu hesaplamak için tasarlanmıştır ve dünyanın ortalama yoğunluğunu Newton çekim gücünü kullanmadan sadece Kepler Kuralını kullanarak hesaplamıştır.

Bu da gayet doğaldır çünkü Kepler Kuralı yoğunluğun tanımıdır. Bu da Newton'un en büyük buluşudur.

Newton Kepler Kuralının yoğunluğun tanımı olduğunu bulan kişidir ama aynı zamanda bu bilgiyi insanlıktan saklayan kişidir.

Newton kitabının birinci tanımı olarak yoğunluğun tanımını vermiştir. Bu tanımı çözümlediğimizde Kepler kuralının sözlü açıklaması olduğunu görüyoruz.

Newton'un dünya sistemi

Newton aldatmacasını anlamak için Newton'un yaşadığı çağa gitmek gerekir.

Newton'un hedefi bir dünya sistemi kurmaktır.

"Dünya sistemi" ne demek? Dünya sistemi aslında bir okulcu aldatmacadır. Okulcuların işi budur. Tarihin başlangıcından beri okulcu bir sınıf kozmos tasarlama ve tanımlama işini tekellerine almıştır.

İnsanlar; bu dünya nedir? biz nerdeyiz? nerden geldik nereye gidiyoruz? gibi soruların cevabını merak ederler; insanlar bilinmezden korkarlar, değişiklikten korkarlar ve sabit bir referans çerçevesi içinde yaşamayı isterler. Ama normal halkın bu sorulara cevap bulacak donanımı yoktur ve bu sebepten, halk büyük sorulara cevaplar bulma işini, çok saygı duyduğu ve ko-

rktuğu profesyonel rahiplere bırakmıştır. Bu profesyonel rahiplerin, bildiğiniz gibi iki türü vardır, biri, teoloji doktorları yani bir kitap dininin okulcu ruhbanları; ve felsefe doktorları, yani günümüzde kendilerine fizikçi diyen Newton tarikatının mensupları.

Bu okulcu profesyoneller, bu sorular için cevaplar tanımlarlar ve bu cevapları kendi takipçilerine tek doğru gerçek diye sunarlar. Takipçilerin istediği de budur zaten, yani, otorite sembolleri taşıyan, saygı duyulan ve korkulan birilerinin, yani şamanların, kendilerine cevaplar vermesi.

Kozmos evren değildir

Kozmos ile evren arasında önemli bir fark vardır. Kozmos evren değildir. İnsanlar evreni bir bütün olarak bilemezler ancak kendilerine fizikçi diyen sahtekarlar bütün evreni bildiklerini iddia ederler, aslında yaptıkları bir kozmos tanımlayıp onu bütün evren diye pazarlamaktır.

Kozmos; büyüklüğü çağın gözlem araçları ile kısıtlı olan ve kendi içinde uyumlu bir sistemdir.

Yani kozmosu yaratan okulcu rahipler evrenin ne kadarını elindeki aletlerle gözlemleyebiliyorsa ve kendisinin bildiği matematik ile ne kadarını hesaplayabiliyorsa; o sistemi evrenin bütünü olarak tanımlar ama aslında bir kozmos tanımlamıştır.

Bir kuşak sonra gözlem aletleri ile daha uzaklara bakmak mümkün olunca, yeni gelen okulcular “ya, bize bütün evren dediler ama bu bütün evren değilmiş, bizim bu gelişmiş aletlerimizle gördüğümüz bu yeni evren bütün evrendir” diye yeni ve daha büyük bir kozmos tanımlayıp onu bütün

evren diye satarlar. Astronomi tarihine bakan herkes bu aldatmacayı görür.

Newton skolastik eğitimden geçmiş bir okulcuydu.

Fakat çok büyük ve iddialı hayalleri vardı, kendi adına bir dünya sistemi yaratmak istiyordu. Newtonun kozmosu gözlemlenen her hareketi açıklayacaktı.

Dünyayı, yani gözlemlediğimiz doğayı, gezegenleri, yıldızları, bütün evreni tek bir yasa ile tek bir süreçle açıklamak istiyordu Newton.

Dünyanın temel formülü

Newton'un gençliğinde, yani Newton Cambridge'teyken, okulluların kabul ettiği dünya sistemi Descartes'ın girdaplar sistemi idi.

Descartes evreni bir doluluk olarak tanımlamıştı ve gezegenler Newton'un daha sonra iddia ettiği gibi bir gücün etkisi ile hareket etmiyorlardı, bir nehirde akıntıya kapılmış gibi girdapların içinde hareket ediyorlardı.

Descartes'ın girdaplar tezini kullanarak gezegenlerin hareketleri hesaplanamıyordu. Yani, Descartes'in girdaplar modeli bir formüle dayanmadığı için bu formülü kullanarak gezegenlerin yörüngelerini hesaplama imkanı yoktu.

Zaten insanlar, bütün evrende geçerli olan ve bütün hareketlerin sebebi olan bir gücün varlığından haberdar değildiler veya böyle bir şeyin olabileceğini hayal bile etmiyorlardı.

Newton'un aradığı da tam buydu, her yerde geçerli olan bir hareket yasası.

Newton astronomiyi tablolardan kurtardı mı?

Peki, Newton'un zamanında gezegenlerin hareketleri nasıl hesaplanıyordu?

Tablolarla hesaplanıyordu. Ve bu tablolara trigonometri formülleri uygulanarak gözlemlerle daha da uyumlu hale getirebiliyorlardı.

Fakat tablolar ve trigonometri gezegenlerin hareketlerinin sebebini açıklamıyordu, onları hareket ettiren şeyin ne olduğunu yani hareketlerin altında yatan "fiziksel" sebebi insanlara söylemiyordu.

Newton hareketlerin sebebi olan evrensel bir yasa arıyordu. Yasa da değil, bir formül arıyordu, yörüngeleri tablolara ihtiyaç olmadan hesaplayan bir formül.

Gezegenlerin ve ay'ın ve dünyanın hareketleri tablolar ile hesaplanıyordu.

Binlerce yıldır, tee Sümerlerden başlayarak insanlar gezegenlerin hareketlerini bir *excel* tablosu gibi tablolarda kayıt altına alıyorlardı.

Her gözlem bir noktadır. Ayın hareketlerini gözlemlediniz ve 100 nokta elde ettiniz. Tabii her gün aynı saatte gözlem yapamayacağınıza göre, hava şartları en azından buna müsaade etmez, elinizdeki bu noktaların aralarını basit bir matematik yöntemle doldurabilirsiniz ve bir çizgi ele edersiniz, bu çizgi de size ayın her an nerede olduğunu söyler.

Bu arada gözlem yapmaya devam edersiniz ve yeni noktalar bulursunuz ve bu noktaları da çizgiye uyarlıyorsunuz ve sonunda, bugünkü gibi ayın ve gezegenlerin hareketlerini kesin olarak bilirsiniz.

Fakat bu Batlamyus'un epicycle sisteminden farklı değildir, salt

matematiksel bir modeldir, fiziksel sebepler nedir bilemez.

Newton Kepler Kuralı'nı alıyor

Newton böyle bir fiziksel sebep bulmaya çalışırken bir astronomi kitabında Jüpiter'in uydularının bir formül ile hesaplandığını gördü.

Newton, Kepler Kuralını ilk defa Thomas Streete adlı bir astrononun, Astronomia Carolina adlı bu ders kitabında gördü.

Bu kitap Newton'un kütüphanesinde bulunuyor ve sayfa kenarlarında Newton'un hesaplar yaptığını görülüyor. Bununla da yetinmeyip, Newton kraliyet astronomuna yazıp bu formülün gerçekten de tablolarla uyumlu sonuçlar verip vermediğini soruyor.

Kraliyet astronomu da formülün tablolarla uyumlu cevaplar verdiğini doğruluyor. Ve böylece Newton aradığını evrensel formülü bulduğunu anlıyor.

Newton bu formülü kullanarak tablolara gerek kalmadan gezegenlerin hareketlerini hesaplıyor.

Fakat Newton için bu formül aslında sorunluydu çünkü bu formülü bulan Newton değil Kepler'di.

Newton gibi megalomanyak birisi, "Newtoncu Dünya Sistemi"ni kurmak isteyen birisi, Kepler'in bir buluđu üzerine dünya sistemini kuramazdı.

Ayrıca, bu formül de "dinamik" değildi, yani, hareketleri, bir g ile açıklamıyordu, sadece yörüngenin yarıçapı ve dönemini kullanarak hareketi

açıklayan bir orandı. Newton'un maddeci ve dinamik dünya görüşü ile ters düşüyordu.

Kepler Kuralı

Kepler Kuralı'na göre, bir gezegenin yörüngesinin yarıçapını (R) ve döneminin (T) biliyorsak her an nerede olduğunu $R \propto T^{1.5}$ oranı ile hesaplayabiliriz.

Newton bu basit oranı sahiplenmek ve Kepler'in buluşunu sanki kendisi yeni bir şey bulmuş gibi sunmak için aynı oranı şu şekilde yazdı:

$$1/RR \propto R/TT$$

Newton, Kepler kuralını ikiye bölüp iki tarafı da "Güç" olarak isimlendirdi:

$$\text{Güç} = 1/RR = R/TT = \text{Güç}$$

Newton'un doğada evrensel bir güç buldum dediği işte aslında basit bir isimlendirmeden başka bir şey değildir. Güç Newton'un hırsızlığını gizlemek için uydurduğu bir şeydir.

Ve hesap yapmaya gelince, Newton,

$$\text{Güç} = \text{Güç}$$

deyip hesapları orijinal oranla yani $1/RR \propto R/TT$ ile yapıyor. Yani güç terimleri elenmiş oluyor. Yörünge hesapları bir güç terimi ile yapılmıyor.

Ne $1/RR$ ile ne de R/TT ile yörünge hesaplayamazsınız. Yani Newton'un güç olarak isimlendirdiği Kepler Kuralı'nın bir parçası ile yörünge

hesaplayamazsınız.

Yörünge hesaplarını güç terimi olmadan yapmak zorundasınız. Newton'un sahtekarlığı bu.

Bir denklemin iki tarafına da aynı terimi yazarsanız o terim yok demektir çünkü elenir.

$$\cancel{Güç} = 1/RR = R/TT = \cancel{Güç}$$

Bu basit cebir üçkağıdıyla, yani güç terimlerini denklemin iki tarafına yazıp sonra da silerek, Newton bütün insanlığı kandırmayı başarmıştır. Doğrusu bu iş, yani doğada olmayan bir gücü, salt propaganda ve üçkağıtçılıkla bütün insanlığa satmak, Newton'un yaptığı en başarılı iş olmalı. Kendisi, bir bilim dehası değil, çağının çok ötesinde bir pazarlama ve propaganda dehasıydı.

Newton'un asıl buluşu

Newton bir çekim gücü bulmamıştır ama çok daha önemli bir buluş yapmıştır ve bu buluşunu da insanlıktan gizlemeyi seçmiştir.

Nedir Newton'un insanlıktan gizlediği büyük buluş?

Newton'un kitabında 1. tanıma bakıyoruz. Newton mekanik ile ilgili bir kitabı yoğunluk tanımı ile açıyor ve bu tanımı bir daha kitabın hiçbir yerinde kullanmıyor. Bir daha kullanmayacaksa neden yoğunluğu tanımlıyor hem de kitabın birinci tanımı olarak? Yoğunluk Newton için o kadar önemli bir kavram olmalı ki, kitabını açan tanım olarak sunuyor... ama bir daha kullanmıyor. Bu işte bir gariplik var.

Tanıma dikkatli bakınca Kepler Kuralının sözlü tanımı olduğunu görüyoruz.

Evet, Newton, yoğunluk tanımını açıkça kullanmıyor, yoğunluk yerine, kendi uydurduğu güç kavramını kullanıyor, yoğunluğun doğanın temel işlemi olduğunu gizliyor.

Newton'un *İlkeler*'inde gezegenlerle ilgili bölümlere bakıyoruz, yani Newton'un bu yeni bulduğu çekim gücünü kullanarak gezegenlerin yörüngelerini hesapladığını söylediği bölümlere (sadece 6 hesaplama var) ve Newton'un güç değil, Kepler Kuralını kullandığını görüyoruz.

Newton aldatmacası

İşte Newton ve müritleri dünyayı böyle aldatmışlar. Dinamik olmayan Kepler kuralını alıp üstüne Newton markasını yapıştırmışlar ve bize dünyanın dinamik olduğunu söylüyorlar.

Temel olan yoğunluktur. Newton'un absürd çekim gücü değil.

Bu sahtekarlıklarına da Cavendish deneyini alet ediyorlar. Cavendish'in güzel deneyini çalıp onu Newtonculuğun temel deneyi yapmaya çalışıyor. Onun için Cavendish deneyini aslına uygun olarak tekrarlamak istiyoruz.